

Fire turbo kaniner, 11 lektioner og et rungende "Hold jer livlige!"

I slutningen af maj startede fire forventningsfulde damer – Valeria, Anette, Lena og Katinka – på et helt nyt og intensivt roskolehold i Gefion. På bare halvanden måned skulle vi gennem 11 lektioner og forhåbentlig ende som frigivne roere. Heldigvis havde vi de allerbedste guider med på turen: Ulla og Joan, som med en næsten uudtømmelig tålmodighed fik os sikkert gennem både teori, praktik og et hav af nye begreber.

Den første dag var en oplevelse i sig selv. Vi blev præsenteret for klubben, Rokort, korrekt påklædning, ergometer, robassin, rotagets motor 1, 2 og 3, kommandoer, skodtag og meget mere. Og så var der heldigvis kaffe og kage i rigelige mængder. Da dagen var slut, var vi fire kaniner så fyldte med ny viden, at ingen længere var helt sikre på, hvad vi selv hed – men vi vidste til gengæld, at "Til roning klar!" ikke var en opfordring til at finde kaffe frem.

Derefter gik det slag i slag. Vi lærte at rigge bådene til, stille fodspark, løfte korrekt, sætte båden i vandet, komme elegant om bord (eller i hvert fald forsøge), finde forskel på bagbord og styrbord og huske, hvor i alverden plads 1 og plads 4 egentlig var. Vi øvede samtidighed, kadence, skodtag, "åren langs", "åren tværs" og alle de andre kommandoer, som i begyndelsen lød som et fremmed sprog, men som langsomt begyndte at give mening.

Vi har roet i høj sol, regn og frisk blæst – blandt andet på ture mod Knud ved Bellevue og på madpakketur til Skovshoved. Undervejs har vi grinet højt, når vi byttede om på at sejle og ro, blandede højre og venstre sammen, eller når bagbord pludselig føltes som et rent gæt. Kommandoerne forsvandt af og til ud af hovedet i samme tempo, som de var kommet ind, men på mirakuløs vis kom bådene altid sikkert frem. Måske ikke altid snorlige – men frem kom vi.

Noget af det bedste ved forløbet har været stemningen. Der har været plads til spørgsmål, fejl, grin og masser af opmuntring. Ulla og Joan har igen og igen vist, at gode instruktører ikke kun lærer fra sig – de skaber også lysten til at blive ved. De har været inspirerende, engagerede og imponerende tålmodige, selv når vi for femte gang spurgte, om bagbord nu var højre eller venstre.

Så der skal lyde et kæmpestort TAK til vores to fantastiske instruktører. Vi kunne ikke have ønsket os et bedre makkerpar til at føre os fra forvirrede kaniner til frigivne roere.

Forløbet blev rundet af på bedste Gefion-manér, da klubbens medlemmer tog imod os med et flot og rungende Gefion-råb: "Hold jer livlige!" Det var en fantastisk velkomst ind i klubben – og vi glæder os allerede til mange flere kilometer på vandet sammen med resten af Gefion.

Kh Anette, Lena, Valeria & Katinka